

**A „KELET” és a „SPORT”
előfizetési díja együtt:**

vidékre postán vagy helyben házhoz hordva

Egész évre	18 frt.
Félévre	9 frt.
Negyedévre	4 frt.
Egy hónapra	1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” minden nap, az ünnepek kivételével, a „Sport” minden vasárnap.

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői szállítás:

Főter 2-ik szám hová a lap az elzemni részét illető költségek cizimendók.

AZ ÉRTÉKESEB CÍKKEK DÍJAZTATNAK.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetési díjak

Hatszor használt gármond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélyegdíj minden hirdetés után 80 kr. Nagyobb és gyakrabbi
hirdetéseknél külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket felvesznek:

Bécsben: Oppoldt Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eck-
haus des Wallzeile 36.) Hasenstein és Vogler (Wallfisch-
gasse 10.) Rud. Blosse Publicistische Bureau Budapest.
Hasenstein és Vogler hirdetéséi közl. iródnja. Weisz Mór
hirdetéseket felvételi irod. Bécsben Wallzeile 18. és Budapest
Kertvárosi 5. sz.

Nyitási díjak

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Kolozsvár, martius 23.

(?) A szász vatikán vezényszavára tánczó
gros-deutsch-schönsch-siebenbürgi ch-augsburgisch-
wölisch sajtó hasábjairól ontig meggyőződhetünk,
ha korábban is bővebben tartott előadásokból még
meg nem tanultuk volna, hogy a magyarnál túl-
reimtelenebb, zsarnokibb, barbarabb és minden
idegen nemzetiség elnyomására kíméletlenebb
bűn törő egy nemzet még nem született a való-
színűleg nem is fog születni soha. Nem csak arra
nézve rágták felünkbe a legkézzelfoghatóbb bizo-
nyítékokat, hogy a hazareszt a szász elem védte
meg a török-tatár hódítás ellenében, hanem az
írán a számszerű adatok becsatattak rendelkez-
zésünkre, hogy az erdélyi részeken sokkal több
szász, mint a magyar, s így a parlamentarizmus
többségi kormányzat elismeléséből folyólag isten és
emberek előtt és a természet örök törvényei szem-
pén a szász nádtól illeti meg a supremáciát, s a
magyarokat csak mesterségesen utján szorítják le a
szászokat a többségi arálom jogszerű poezáról.

Hogy e körül szakadt szász elméletnek mily
consequenter és fényesen szereznek a gyakorlat-
ban is a nagyszabedni vaticán fűfűi örvényi, so-
ha szobben ki nem tánt és be nem bizonyult,
mint az éppen most ülésező szász universitás tag-
jainak megválasztásából. Valóban, a méltányos-
ság, igazság, türelmesség s a más nemzetiségűek
iránti szeretet és engedékenység szebb példáját
keresve kell a világhistoriában keresnünk, mint a
milyent a Szebenből, a Wohlfahrtscomitée kebe-
lőből, nyert rendeleteket vakon követő Szász „Bür-
ger-Partei” e választásoknál tanúsított. A Király-
föld lakóinak teljes kétharmadát tevő románok-
nak, ugyanis, kegyesen engedélyezett a szabadel-
vű polgári párt 2. mondd két szál küldöttet, a
többi pedig, a mint magától értet, mind csupa
tiszt, tizenhárom próbás stock-szász. A régi vá-
lasztási szabályok és terület-beosztás szerint ült
az egyetemen rendezés kilenced román küldött,
az új beosztás szerint (melyet a zsarnok magyar-
szur Erwürgung des Culturvolkes” ta-
lált ki) a kilenced szám már csak kettőre apadt.

Is, hogy mily es. köztök alkalmazhattak e
„brüderliche Theilung” kivételre, eléggé kitűnik,
például abból az igazolási eljárásból, melylyel a
választó-kerületekre erőszakol rácsotnyált hű szá-
szokat a jog és törvény mellőzésevel, székekben
megerőstítettek. E tekintetben lebecsültsébb eset
a Szászsebes-vidék követének, Kleinnek igazolása.
E vidék tulajdon román népessége mindig román
képviselőt küldött az egyetembe, de nem azért
circumspectus és prudens a szász, hogy a bajon,
ha kell segíteni ne tudjon. A dolog igen egyse-
rű. A választási elnök székébe szászt kell ültetni;
a szász szolgabírárt ki kell rendelni, ha még e
mellett is több a román, mint a szász választó-
amazokat el kell zárni a szavazástól, mert — el-

késték. A jegyzőkönyv beáratik, a választók szá-
jukat látják, s az igazolás biztosítva van, mert
hisz ugyanazon szász szolgabíró, a kinek eljárása
ellen kifogás tétetik, bizonyítja, hogy rendben folyt
minden s hogy ne volna igaz, mikor ő maga bi-
zonyít maga mellett. Ő csak legjobban tudja, hogy
mit tett, hogyan járt el? Minék itt a vizsgálat,
mikor ily világos a dolog?

A végeredményre nézve természetesen, nem
tenne semmi különbséget, ha egy-két vagy akár
10 román küldöttel is több ülése az universitás-
ban. De mindenesetre föltétlenül jellemző a szász
igazságérzetre nézve, hogy ily esztökökkel sem
tart rosaknak korlátlan bürokratikus uralmának
fentartására.

Es érdekes ez állapot annál fogva is, mert
ime ha a mostani eredményeket összehasonlítjuk
azokkal a javajszékelésekkel, melyeket annak ide-
jén a Királyföld rendezéséről szóló törvény meg-
akotása ellen a szász nemzet állítólagos „meg-
nyitvasztása” miatt, Löher uram protectorsága mel-
lett, a hírhedt lovag ur Európaszertre kiszórt;
mert már ad oculos demonstratúra lájkuk, mennyi
igazság foglaltatott ama vádakkban s mennyire
„nyitvasztotta” meg a rendezési törvény a szász
nemzetet.

Hánem mi csak amondók vagyunk, hogy
az állam saját kebelében nem nézheti hidegvérrel
az ily kiálló igazságtalanságot s így neki a kö-
telessége az egyik néptaj teljes elnyomására al-
kalmat nyújtó törvény mielőbbi megváltoztatása.
Ha a Királyföldet, mint külön területet, csak-
ugyan kellett rendezni: e rendezés nem állhat
abból, hogy az egyik néptaj minden jogából ki-
zárassák s a másik privilegiumokat privilegium-
mokra halmozzon.

A mostani példák eléggé indicálják, hogy
minő irányban kell a rendezési törvény módosi-
tani s a beosztás annál nélkülözhetlenebb, mi-
nél inkább be akarja Magyarország bizonyítani,
hogy kebelében a szabadság és a jogok egyenlő
felosztása nem csak frazis és szóbeszéd, hanem
ténnyé vált valóság.

A szász testvérek ugy is zsarnokoknak ne-
veznek bennünket, de legalább alaptalannul Gon-
doskodnunk kell, ne hogy a románok ugyanezt
okkal mondassák reánk.

Az erdélyi részek gazdasági viszonyairól.

(Az erdélyi gazdasági egyetel egyik tagjától.)

Tizedik közlemény.

Tagosítás és birtokszabályozás.

Mindazzal azonban, a mit eddig elősorol-
tunk, még nem vinnénk keresztül reformot a

a szalonokban énekeltek pénzért: mind a három
oly keresetmod, melyet én nem szívelhetek.

On előbbre becsülté a külön keresztül jöni
házamba, én nem hibáztatom érte, az ön korá-
ban magam sem árttam volna másként; és most
uram, miután ön nőül akarja venni Gráziát, tar-
tozom megmondani önnek a tiszta igazságot: ő
nem az ön leányom.

A herceg e szavai nagy tehertől szabadí-
tották meg szívemet. Féltém, hogy igazságtalan
meg nem érdemelt vádakat fog ellenem szólni,
első sorban azt, hogy engem meg nem illető há-
zasságra akartam kicsikarni beleegyezését az ál-
tal, hogy hírbe hozom egy előkelő ház szü-
löttjét.

Még marad-e a nyilatkozat után is
előbbeni szándékában? Kérdő a hercegnő.

— Meg uram, feleltem szílfárd hangon; én
Gráziát szeretem, bár ki legyen is ő.

— E szerint nem itéltem meg balul az ön
jellemét; hanem meg nem tud ön mindent. El
kell mondanom önnek némi részletességgel, mi-
kónt ismerkedtem meg e szép gyermekkel. Ez-
előtt 15 évvel meghalt egy alig két hónapos kis
leánykám; anyja, valódi nápolyi nő léte-
re, azt akarta tenni, mi a legszegényebb nők is meg-
tesznek itt hasonló esetben; egy szegény leányt
akart felfogadni, azt szoptatni, ki aztán nála is
maradjon s elfoglalja szívében helyét a szegény ha-
lottnak. Elmentünk tehát együtt az Annunziata kor-
házba, a mely akkor és most is a legbecsényyebb
hely volt a világon. Képzelsen ön magának uram
(itt már az elégtelen házafizsellel vette át a
szót, s beszélt egész tüzzel) egy nyitott fedelű
láda formájú üreget az utcafelé fordítva, azon sze-
remségen nőt, kik vétettek az erkölcsöség ellen s
el akarják azt titkolni, vagy gazdálkodni akarnak
ho dobják oda gyermekeiket.

tagosításban, legalább nem gyakorlati jelen-
tőségű reformot, ha nem mondatnék ki, hogy
föltétlenül ex offo kell a tagosítást fogana-
tosítani, ha a községi, alapítványi, állami stb.
vagyon együtt többre megy, mint a határ
1/4-e, vagy ha a szolgalmakkal terhelt lege-
lők és erdők nagysága az összes határ 1/4-
énél több. S csak így járnánk el a megle-
vő viszonyoknak megfelelően.

Csak ily módon képzelhető, hogy a ta-
gosítások nagyobb mérvben fognak keresztül
vitetni, ha ugyan a kényszer-tagosítástól fé-
lünk; ezeken kívül pedig föltétlenül föl kel-
lene venni az új törvénybe a gazdasági egy-
let által kidolgozott törvényjavaslat I. és II.
és többi fejezeteinek határozmányait.

Továbbá a tagosítás által nem kellene
a régi háromfordulós rendszert ismét elvileg
úgyiszlva ünnepélyesen sanctionálni és dec-
retálni; s ha mindjárt a nagy kárpótások
kikerülése céljából az erdélyi részekben csak
egyes határrészekben lehet tagosítani: mind-
azonáltal nem kellene úgy osztani be a föld-
területet, hogy ezáltal a régi háromfordulós
rendszer ismét úgy tűnjék föl, mint a földek
beosztásának szükségképeni consequentiája,
minék utána eként kereskedelmi növények ter-
melése, melyek két éven át vagy tovább is
kúnn maradnak a mezőn, ismét lehetetlen-
né válnék.

Továbbá gazdasági indokokból ki kel-
lene mondani az új törvényben, hogy a köz-
ségeknek csak akkor szabad a tulajdonukat
képező legelőket szántóvá avagy erdővé át-
változtatni, ha a marhák részére legalább
akkora legelőt tudnak kimutatni, mely az
összes szántó- és rét-terület 15%-ának ter-
jedelmével fölér. Ha valamely községben kis-
sebb területű legelők vannak: ezeknek a
marhatenyésztés céljából meg kell marad-
niok legelőeknek. E határozvány szükséges
marhatenyésztésünk érdekében, mert habár a
legelő-gazdálkodás helyett lassan-lassan az
istállószárnak kell megfontosulnia: mégis kell
a marhának hely, ahol egyideig szabadon
mozoghat. Az istállózás egyeztetten csak
annyit jelent, hogy marháját mindenki saját
birtokán táplálja; ma még ez a mások ro-
vására történhetik.

Az az ellenvetés, hogy a paraszt a kis-
birtokos nem folytathat istállózást, még pe-
dig pénz- és helyiség hiányában stb. a leg-
kevésbé sem áll. Először is van elég ré-
tünk; másodsor a marha szaporodása, —
ami előbb-utóbb be fog következni — nem
egyszerre, hanem csak lassan-lassan történik;
harmadsor földünk, takarmány-termelésre van
elég, minekutána földjeinknek 1/4-ánál több

A nyilas meglehetősen szűk, hogy csak az új
szülött, csecsemők férhessenek be rajta; de ha a
gyermek kissé vastkosabb volt, erőssen megnyom-
ták, hogy azért még is lá csuszlasson, néha el
is tört bele a csontja, vagy megfult míg leérke-
zte. de mit tett az! az ily csekélység csak nem
érdekelheti az előjáróságot. A gyermeket alig hogy
befogadták új helyére, legelőbb is megkeresztel-
ték, azután valami néven beírták a név jegyzék-
be, s végül oda dobják egy dajkának, kinek
három négy néha őt is van még ily módon gon-
dára bízva.

Most rongyokba burkolják a szerencsétlen
teremtényt, undok piszok közé fektetik, szájába
adják a száraz szópókát, s két három nap lefo-
lyása után, holtan vetik be egymásik, tágasabb
lyukba, hol nincs többé szenvedés számára. Az
Annunziata kórházban százezer gyermek közül kilen-
cezen bizonyosra meghal: ez a valóságos gyermek
gyilkolási intézet. A hercegnő e házból mentette
meg Gráziát, ki hasonlított arezban elhalt kis leá-
nyunkhoz.

En pedig egész bensőmben fellázadva, az
itt látott embertelen gaszág ellen, írtam róla egy
rópíratot, kinyomattam alnév alatt, s titkon szét-
osztva, a király, a hercegnő, a miniszterek, a
püspökök szeme elé juttattam azt; e miatt fog-
ságot let a börtön, hat hónapon át tartottak ott
titokban, s azután kegyelemből kihallgatás nélkül
száműztek honomból. Ném kit ennyi megpróbál-
tatás lesújtott, még fogásom ideje alatt meg-
halt bánatában; Gráziát pedig dajka kézzre
adták.

Tizenhárom éven át távol éltem Nápolytól,
felváltva Franciaországban, Spanyolban vagy Ma-
roccoban időzve s a tizenhárom év lefolyta alatt
háram fölött soha semmi tudósítást nem vettem.
A leveleket melyeket ez idő alatt otthonról hoz-

ugaron marad; nagyszerb mind a paraszt,
mind a falusi nagyobb birtokos jutányosan
képes építkezni; ötödször a birtokszabályozás
és tagosítás által a föld értéke emelkedik és
a nagyobbmértű trágya-előállítás által a
gabonatermelés is emelkedik; hatodsor a
marha értéke is emelkedik; hetedszer az egész
átmenet nem egyszerre történik, hanem fo-
kozatosan; és végre nyolczadsor, jogállam-
ban a kormányának egyszerűen kötelessége,
az uralkodó agráriális communismusnak vé-
get vetni, mely ugys elég rég fennáll.

Főkép a következő pontokra kell rámu-
tatnunk, melyeket tekintetbe kell venni, ha
ugyan az erdélyi gazdasági egyetel által be-
nyújtott törvényjavaslat minden részletében
nem fogadtatnék is el, amit némely hatá-
rozmányai tekintetében nagyon sajnálunk.

Mindenekelőtt ki kell vetköztetni a ta-
gosítást abból a jelleméből, mely eddig praed-
dominál vonása volt, hogy t. i. tulajdonkép
nem egyéb volt, mint a nagybirtokos s il-
letők egykori földesurak birtokainak kiválasz-
tása és más határba való áthelyezése; ez
egyszerűen az által eszközölhető, hogy ha
mindjárt nem is különös commissariusok:
legalább a járási szolgabíró a birtokállást a
községben vegye föl ex offo és constatálja,
ha vajon a tagosítási törvény alapján kell-e
s lehet-e az illető megyében tagosítani vagy
sem. Az ebből származó csekély költségeket
aztán fődözhetnék a községek mint olyanok.

Az országgyűlés szabadelvű párt
21-ikén d. u. 6 órákor tartott értekezletét Szon-
tagh Pál elnök megnyitván, bejelenti, hogy a
független szabadelvű párt elnökségétől levelet kapott
melyben a párt neheztelést fejezve ki a felett,
hogy a bizottsági tagságra vonatkozólag kifejezett
úhajtása nem teljesített, nyilvánítja, hogy sa-
ját belátása szerint fog eljárni a kijelölések tár-
gyában; egyzersmind szemrehányásul felhozzatik
a levélben, hogy ez a korábbi időben nem így
volt, mert az ellenzék mindig kedvezőbb arány-
ban részesítettet a bizottságokban. Az érintett
levél felolvastatván, Tisza Kálmán miniszterelnök
szóalt fel, s elmondja a levélnek a parlamentá-
ris szokásra való hivatkozását illetőleg, hogy
Angliában — a mely ország esakugyan isméri és
gyakorolja a parlamentáris szokásokat — midőn
a miniszter valamely javaslatot előterjeszt, maga
jelöli ki az illető bizottság tagjait. A mi a bi-
zottságokban való ellenőrzést illeti, erre azt jegy-
zi meg a miniszterelnök, hogy miután nálunk a
bizottsági ülések nyilvánosak, az ellenőrzés még
úgy is lehetséges volna, ha az ellenzéknek egy
tagja sem ülné a bizottságokban.

Az eddigi szokásra való hivatkozást illetőleg,

zám intéztek, a kormány mind lefoglaltatta, s
valamennyi a „fekete szobába” vándorolt, hol sen-
ki sem olvasta őket; az illetőknek, kik ezek ke-
zelésével voltak megbízva, igen sok fáradságába
került volna, mind e sok írka firkát kibetűzni.
Előnek tartották ha lefogadják, s szép rendben
elrajkák fiókokba.

Visszaadták, vagy jobban mondva eladták
nekem e leveleket ezelőtt pár hóval, valamennyi
be volt még pecsételve. Hanem a politikai tar-
talmu leveleket, már azokat mindennap kaptam
pontosan számzétésem tartama alatt, mert az
illetők óvakodtak a nápolyi postára adni fel azo-
kat; átadták kéz alatt valamely gőzhajó kápi-
tányának, vagy egy egy matrónának. A pok-
háló nyugton hagyja a darázsokat, csak a legye-
ket fogja meg.

„Midőn végre visszatértem Nápolyba, a
mult évnek éppen első napján, eszembe sem ju-
tott Gráziára gondolni: kit mióta házamba befo-
gadtam volt, soha többé nem láttam. Történele-
sen akadtam rá, a kikötő negyedében, egy for-
rás mellett. Éppen vizet merített valami kancsó
alaku magos köedénybe, melyet fejére helyezett;
búska tartással, könnyű léptekkel haladt elő,
tartása feszletlen nemes volt, meztelen lábával
mind királylón lépdelt. Megállítam kocsimat, s vi-
zet kértem tőle; meg állt, s oly fontoságos mo-
dulattal hajlítá felém a vízzel telt edényt, hogy ívás
helyett hosszan felelőm rajta tekintetemet. A
lány elmosolyodott, ámbár alig tizzennégy éves
volt még; a nők azonnal megörzik, ha az ember
csodálja őket. A legelső hozzá intézett kérdés után
azonnal megtudtam, hogy neve Grázia. Valami
rögtöni sugallat mondta bensőmben, hogy e leányt
láttam már az Annunziata kórházban, s később
szegény nőm karjain. Keztem kérdezősködni tőle,
s elvezettetém magam azon házhoz, hol lakott:

mely szerint az arány eddigelő kedvezőbb lett volna
az ellenzék javára, azt jegyzi meg, hogy éppen el-
lenkezőleg áll a dolog, mert az ellenzéki pártok
csakis 1874 óta részesülnek ily arányban a bi-
zottsági kijelölésekben, ez az előtt ily kedvező
arányban éppen nem történt. Az értekezlet a mi-
niszterelnök e nyilatkozatát helyesléssel fogadván,
magává teszi. Ezután felkéri a miniszterelnök a
párt tagjait, hogy még 5—6 napig ne távozzanak
el a fővárosból, mert fontos tárgy vár elintézésre,
melyről részletesebbet a holnapi értekezleten fog
mondhatni.

**A n-szebeni metropolita kör-
irata.** Emlegettük volt, hogy a n-szebeni gör-
kel. érsek és metropolita, Román Miron, pásztor
levelet bocsátott ki híveikhez, melyben a hazairán-
ti kötelezettségekre figyelmezteti s kiváltan óva inti
őket, hogy ne engedjék magukat érintetni a szom-
széd tartományokbeli igazságok által. E körirat
ellen, állítólag a brassói gör. kel. értelemiség
101 aláírással egy pikáns feltejtésben remons-
trált, sérelmet látván abban: hogy valaki őket
hazafiságra oktassa, egyzersmind illetlennek tart-
ván, hogy egy főpap szentszéke magaslattáról a
politikai küzdelemre lép. A n-szebeni „Telegraful
Roman” most a görög keleti érseknek egy újabb
— a 101 nyilatkozathoz intóztott pásztori levelet
közli, melyben kézzel foghatólag ki van mutatva
a felajdlulók tévedése s biztosabb tájékozásul az
első köriratbeli pontok ismételtetnek, melyeket az
érsek a mult év végén a „T. R.” hasábjain meg-
jelent cikkekben előfordult következő kifejezéseket,
hogy pl. „A románok semmit sem adnak Magyar-
országra, mert az nekik ellenségük, — okuk van
a császársággal tartani, mert ez adott eddig is
mindent, — Magyarország semmit, — ha kell
harcolnak a hazáért de a császárt s nem a
magyar királyért, — a mely román azt állítja,
hogy ő a mai Magyarországot fenntartani akarja
— az kétszínű.”

A keleti kérdés.

A nemzetközi jegyzőkönyv.

A nemzetközi jegyzőkönyvről azt írja az
orosz kormány brüsseli sugalmazott lapja, a „Nord”
hogy az fölemlíti a konferencia határozatait, ki-
véve a keresztény kormányzók kinevezését, a
cserkasztélepitések beállítását és a szabálytalan csa-
patok használatát kivéve — idegen invázió ese-
lén; a jegyzőkönyvben megállapították Európa
felügyelete a reformok végrehajtására, mit ha Tö-
rkország elmulasztania, a hatalmak aztán tanács-
kozik fognak a reformok végrehajtására szolgáló
utakról és módokról. Mindazáltal — jegyzi meg a
„Nord” — nem szabad elragadtatnunk magunkat

egyszerű földalatti lakás volt ez, mely csak az
ajtón át kapott egy kis világosságot, s némi friss
léget; a szoba kiválóbb burtozta egy óriási ágy
volt, melyben az anya s öt kisebb gyermek hál-
tak; a többiek (még voltak hárman) a földön
aludtak szalmán. Az ágyon kívül nem igen volt
más burtozát látható a szobában, mint egy fá-
nyas szekrény zöldre festve, egy ingadozó asztal,
két szalmaszék s egy nagy széles sörpenyő, me-
lyen részint törökbuzát süttöttek, részint vasat
melegítettek, ha simítani akartak; mikor meg-
gyújtották benne a szénét, kivitték az ajtó első,
hogy ne töltse el gőzzel a „lakást”. A falra az
ágy felett egy Mária kép volt felakasztva s egy kis
kölampa, melyben az olaj éjjel nappal égett. Nem
mindenkor volt elegendő kenyér a házánl hanem
a Madonna számára olaj, az volt mindig.

„A dajka kire nóm rá bízta volt Gráziát,
irt nekem több ízben (most már levelei kezeim
közé vannak) melyben előbb piasztereket kért tő-
lem, később teljes számu fehérneműt „tucztájá-
val” (tizenkét inget, tizenkét zsebkendőt s így
tovább) a kisbaba számára. Azután kérte a „ro-
settát” az az a finom rózsza tésztából készült ék-
szert, apró gyöngyszemek vesznek körül egy na-
gyobb rubint vagy amaranthe-ot, melyet falusi
leánykák szeretnek felükkbe aggatni. Egy későbbi
levélben kérte a dajka a szokásos „collana”-t
ez egy arany, vagy korall gömböskékből álló
nyak ék, a „lazzettá”-t, mely egy nagyon hosszú
láncz aranykarikákból összerakva, s a melynek
három, négy, öt, sőt egész hétszorosra kell körül
keríteni a nyakat; kellett a „spadella” valami
ezüst tör félé, melynek rendeltetése, a hosszú
fekete hajtekereseket összetartani a fej hátulós
vagy elő részén.

(Folyt. köv.)

Kiadás	Tizenkilenczedik évi zárszámla 1876. január 1-től december 31-ig.	Bevétel.	Vagyron.	Mérleg számla 1876. év december 31-én.	Teher.
---------------	---	-----------------	-----------------	--	---------------

(117)

Budapest, 1876. december 31-én.

Fuchs Rudolf. Hajós József. Harkányi Frigyes. Lévay Henrik, Ullmann Károly

Rudnyánszky Ferencz. Tornyai Schosberger Zsigmond. Ürményi József.

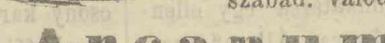
(2-3)

(50)

Kolozsvárott Dr. Hintz G. gyógyász. úrnál.

(110)

(103)

Dr. Fénykiss

Szepesi kárpát-növény-kivonata

Egy üveg használati utasítással 75 kr.

Szenesi kárpát-növény-czukorká

Egy skatulya használati utasítással 35 kr.

Szepesi kárpát-növény-thea.

Mell- és tüdő-betegeknek!

ri és katonai orvosoktól a legjobb sikereket használhatták és ajánlhatták: külföldi, rekedtség, köh-kurta (eszmárhurta), nátházis (influenza), székelmérség, köh, ödéma, ödéma, kifejezett torok-gyulladás, tüdő gyulladás és egyéb kimerítő és megsebesítő betegségek.

gyógyezerek valdi minőségben kaphaták megálán a későnnd **Fáthás József** szászországi, **Temesvároztól (Jászváros)**, továbbá **Kolozsároztól: Bíró Jenő** és **N-Szebenből: Thallmayer, F. A. Reissenberger**. Brassókban a gyógyezersz: **Fabik Eda gyógyezersz, Gramastatin**. Besztercebányában

Nyomatott Stein János m. k. egyetemi nyomdásznál az ev. ref. tanoda betűivel Kolozsvár

(2-5)

vkiss

hővény-kivonata

utastással 75 kr.

ivény-czukorká

ni ntasitással 35 kr.

t-nővény-thea.

betegeknék!

...b sikeresen használtattak és ajánlottak: kö
rut), náthaláz (influenza), szülőkelléség,
adás, tüdő gyulladás és egyéb kimerítő
tók magánál a késztőnél **Faykiss J.**
áros), továbbá Kolozsvárott: **Biró Jenő**
- **F. A. Reissenberger.** - Brassó
gyógysergész - **Gramasztin.** Beszterce
- **Schmidt** **Tudman**

Dr. POPP J. G.

cs. kir. udvari fogorvos (Bécsben, Bogner-asse

Anatherin-präparatuma.

Üres fogak kitöltésére

mínes hatályosabb és jobb szer, mint fogonja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül bele helyezhet odvas fogaiba mely aztán a fogorászakkal és foghussal teljesen egye-
sül, s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szájvíz
tüvegben 1 frt 40 kr. és 1 frt.— és 50 kr. a legkitünőbb szer, csúszos fogfáj-
dalmakban, gyulladásoknál, a toghus dagaatai- és sebeinél; fölolvasztja a létező fogköve-

és megakadályozza annak új képződését; az ingó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagtól megtisztítja, a száznak kellemes frissességet kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

Ezen készítmény a lehetetlenséget és tisztaságát fentartja, azonkívül a fogaknak hőfokát kölcönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti. Ára 1 ft 22 kr.

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.
A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak napenkénti használata által nemcsak a közönséges fogkő eltávolíttatik, hanem a fogak romlása is mindinkább tökéletesül. Egy

Popp aromatikus fogpasztája.

Figyelmeztetés!

Előforduló hamisítások következtében bátor vagyok a t. cz. közönséget figyelmeztetni, hogy minden palack az órásjegyen kívül még egy címmel: (Hygea és Anatherin präparatumai) ellátva van, mely egy tisztán látható víznyomáson az állami sasl

[illegible]

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.